

Előfizetési árak:
 Égész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek tő

Magasabb iskola.

Pécs, 1895. április 9.

(* *) Érdekes eseménye marad mindig annak a szomorú históriának, midőn a török volt itt az ur és a kis Erdély hűbérese volt a nagy padisahnak. Miért, miért nem, tetszett a hatalmas urát képviselő egyik basának, hogy Apafy fejedelemtől tizenkét erdélyi nemes fejét követelje. Históriai tény, hogy a most uralkodó Bánffy egyik őse volt az, a ki kitalálta a módját, hogy a basa kívánsága is teljesedjék, meg a tizenkét nemes feje is megmaradjon: a gyulafehérvári börtönből kihozták a főtérre állított vérpadra tizenkét nehéz rabot uri köntösben és szép egymásután leütötték a fejüket, mintha valamennyi a basa által kívánt nemes feje lett volna.

Tehát, úgy látszik, a furfangosság öröklött mestersége a nemes bárónak, aki erősen bizik hozzá, hogy ez az öröklött furfang sohasem hagyja őt cserben. Példa különben reá főispáni szereplése.

Mondhatnak az ellenzéki lapok aztán akármit, csinálhatja ide haza a fiaszkókat rendre, ez Bécsben mit sem tesz, ott Magyarországot olybá tekintik, mint Apafy nagyságos fejedelem birtokát, a melynek szükség esetén még tizenkét nemes fejét is be kell szolgáltatni a harácson kívül. Bizony a ki összehasonlítja az akkori török hódoltsági viszonyokat a mai állapotokkal, be kell látnia, hogy azok százszor különbek voltak a mostaninál.

Bécsben hazánkat még mindig a fegyver jogán megszerzett tartománynak tartják, és éppen azért az egész magyar alkotmányosságot semmibe se veszik és a magyar miniszterelnököt, akár a nagy padisah annak idején az ő fő-fő basáját, csak exoziturának tartják. Így aztán nem a szónoki képességre, vagy a politikai bölcsesség értékére fektetik a súlyt.

Minthogy a nemes bárót még politikai szereplése előtt az a hír környékezte, hogy kiválóan fel van ruházva a furfangosság és a tyrannizmus

tehetségével, — ilyen ember kell a bécsi köröknek, hol ezt a két tehetséget mindig megtudják becsülni, ha egyesülve van egy harmadikkal: az engedelmességgel.

Az alsóbb iskolákat már kijárta a nemes báró, bár a képviselőházban és a főrendiházban csufosan megbukott, de a bécsi urak jólelkűleg áteresztették a számár-padra ültetett szigorlót s most már a magasabb kurzusra rendelték fel f. hó 17-ére.

Megszokták ugyanis Bécsben hosszú idő óta, hogy a magyar miniszterelnök feltétlenül engedelmességgel és feltétlenül parancsoljon; a magyar parlamenti komédiázásban ne ismerjen más tényezőket, mint maga fölött a bécsi hatalmakat és maga alatt a mameluk többséget.

Ugy mondják, hogy mostanában a delegációs-nális ülészek tárgyai fölött keresik a közös megállapodást. Nos, nincs semmi kétségünk, hogy az ilyen értekezleteken csillogtatja Bánffy b. az ő igazi tudományát és felfelé való kötelességének nagy ismeretét. Nagyon jól érti ő a módját, hogy szófukar határozottsággal, sőt ha kell, pusztán fejbőlintással nyilvánítsa a hódoló hozzájárulását a közös Rájk-krix-miniszter minden követeléséhez és bizonyosan nem jut eszébe, hogy valamely már elismert nemzeti érdekünkért, a magyar közvélemény valamely feltétlen követeléseért szót merjen emelni, mely őt a bécsi urak előtt kétszeresen kompromittálná.

Wekerle bukásából megtanulta a nemes báró, hogy az ő kötelessége hajlani, mindig csak hajlani, mentől mélyebben hajlani. Ez az igazi bécsi kátéből meritett. Tiszáék által jól bemagolt tudomány gyakorlata, az igazi honmentő tradíció, mely az örökké tartó kormánypártiságot is megteremtette.

A magasabb kurzus bevégezése után a nemes báró vizsgálatra bocsáttatik, készülünk tehát mi is, szegény adózók, illően a legközelebbi delegációs-nális ülészekre. Mutassunk be kövér áldozati barmokat a hadügyi Molochnak. énekeljük a Gotterhaltét a közös külügyi politika tiszteletére

és vigyázzunk, nehogy valamiképpen a magyar katonai akadémiáról, vagy a katonai német levelezésekről egy kellemetlen szó kipottyanjon. Ha nem teszszük meg mi, megteszik választott képviselőink, kiknek a nemes báró kiszakított a bécsi kátéből egy kis függelék, melyen az áll: Csak hallgatni és szavazni mindhalálig!

Ez a Prüfung mindenesetre sikerülni fog a nemes bárónak, azért van meg neki az ő külön hagyományos fufangja, hogy fel tudja használni embereit, kiket megtűr a husos fazékok mellett.

El kell ismernünk, hogy alkotmányosnak csufolt korszakunkban a bécsi befolyás még soha ily jelentős, a bécsi körök tekintélye soha sem volt ily növekvőben. Nézzünk csak körül.

Nem is beszélünk a magyar kormányok szolgai állapotáról és a meghamisított parlamentarizmusról. Ott vannak az ellenzéki pártok, melyek mindenkor a nemzeti érdekek kiváltságos képviselőinek fényében szerettek tündökölni. És most mégis a legválságosabb pillanatokban csak a féktelen önzés sugallataira hallgattak és valósággal árulkodva tanusították ama készségüket, hogy az alkotmányosság szelleme ellen az aulikus hatalmak diadalát mozdítsák elő és a közvélemény követeléseit ellen a bécsi reakciónak nyujtsanak segédkezet.

Holnap lesz a tapolcai választás. És mit látnunk, az a liberális kormánypárt szövetezik a néppárttal, hogy megbuktassa Kossuth Ferencet. Ebben látjuk, ebben a politikai erkölcsstelenségben közjogi fejlődésünknek legnagyobb veszedelmét; mert arra soha sem számíthatunk, hogy a bécsi körök valaha és valamikor tekintettel lesznek nemzeti érdekeinkre, ha csak nem fordul a kerék és nem jön egy másik Königrätz, hogy ők ismét alul kerüljenek.

Addig pedig Bánffyk sűtkéreznek a bécsi kegy fénysugarában, honnét hallatszok az ige: „Ez az én szerelmes fiam, kiben nekem kedvem telik!”

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A pécsi temetőben.

Elhagyatott, sötét helyen,
 Világzajtól messze . . . messze
 Mohos kereszt, törött fejfa
 Mindenkitől elfeledve!

Fölötte a siró szellő
 Némán susog, csendes jajjal . . .
 Fájdalmait halkán sugja
 Bánatosan, bús panaszszal!

És nincs, a ki megkérdené
 Miért zokog, mi fáj neki?
 . . . Szemrehányó panaszait
 Senki . . . senki meg nem érti!

Nem tudják, hogy a kit sirat,
 Hogy a kit e hant befödött,
 Egykor . . . még csak nem is régen
 Ott harcolt az elsők között!

Nem tudják ezt! . . . Óh! de jobb is,
 Hadd pihenjen némán, csendben
 Ide lenn a siri-ágyon
 Mindenkitől elfeledten!

Igy talán majd szép lesz álma,
 S fölhalálja, mire vágyott!
 Álmodhatik dicsőségről
 Boldogító édes almot!!

Elhagyatott, sötét helyen
 A siró szél búsan reszket!
 Átöleli, csókolgatja
 Az elhagyott fakeresztet!!

Dinnyés Jenő.

A prűcsök.

A „Pécsi Figyelő” eredeti tükája.

Ott heverésztem épen a kertek alatt kegyetlenül biflázzván Homerosnak örökké szép sorait s már százszor is elmondtam, hogy „Hémosz kéri geneja fané rododaktülosz éosz”, de sehogy sem tudtam megragasztani a fejemben ezeket az istentelen, nyakatekert szavakat. Utóvégre is belefáradtam már a sok magolásba, s becsaptam a könyvet s más élvezetesebb foglalkozást keresve: prűcsköt csalogattam. Mert nagy művészet kell ám ahhoz is, hogy az ember kicsalhassa a prűcsköt lyukából. S hogy e művészet feledésbe ne menjen, ide iktatom azt emlékezetnek okáért s bevezetem a jámbor olvasót az elizeumi titok legnagyobb titkának mélységes rejtekébe.

A prűcsök tudvalevőleg a megtettesült könnyelműség és vidám élet embere. Meleg nyári napokon, mikor lekérezkedik az emberről a kabát a nagy forróság miatt, kiül ő kelme lyukának szélére s ott sütteti gondtalanul fekete testét a napsugarak verőfényében. A közeledők zajára azonban hirtelen befut odujába. — Itt kezdődik a művészet. Ilyenkor minden jólvevő s ambiciozus deák ember első köteles-

ségének tartja, hogy egy hosszú és egyenes fűszálat kereszen, s mikor ezt megtalálta, hasra fekszik a prűcsök lyuka előtt, s óvatossan hol bedugja, hol kihúzza a fűszálat a lyukból. A bent levő prűcsök az ő bogár eszével el nem tudja gondolni, hogy mi csiklandozza a lábasszárait, s mivel a könnyelműség és kíváncsiság ikertestvérek, kiszalad a lyukából s körülnéz a világban. Az álnok csalogató épen csak ezt várja. Gyorsan bedugja ujjaival a lyukat s másfél kezével elfogja a kinrekedt zsákmányt. Ami pedig ezután következik, azt a gyöngébb idegzetűek kedvéért elhallgatom.

Tehát, mint mondtam, a fentnevezett délután én is a sportnak e nemével voltam elfoglalva, olyanira, hogy észre sem vettem, mikor Boris, az igazgató ur gazdasszonya egy alapos hátbaütéssel jelentette be, hogy ő is itt van.

„Ifjúúr, azt mondta az igazgató úr, hogy rögtön gyűjjön hozzám” szölt Boris, és ezzel a mint jött, távozott is.

Bezzeg elfelejtettem én e szavakra mindent: prűcsköt, Homeroszt egyaránt. Felserófoltam emlékezőtehetségem gépezetének minden rugóját, magamba szálltam, végig tekintettem multamon, előszámláltam bűneimet; de nem tudtam megállapodásra jutni, hogy vajjon melyikért hivatnak most. Azt egyáltalában el sem tudtam képzelni, hogy az igazgató másért is citálhatná maga elé a diákot, ha nem ha megbüntetni nem akarná.

Talán csak nem ment az öregnek a fülébe az a multkori bagatell amalopás, vagy talán nem az a cigány história akadt az eszébe, hogy egy kicsit megtapogattuk a Gangó cigány fiának a hátát, a miért tintanyalónak titulált bennünket. — A rováson

Hirek.

Pécs, 1895. április 9.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés)** volt ma a vármegyén, hol 20 perc alatt tudomásul vettek mindent. Mindössze 15-en voltak jelen a referensekkel együtt. Jelentést egyet sem olvastak föl, csupán a pénzügyigazgató jelentette, hogy március havában egyenes adókban 20.023 frt folyt be, vagyis 992 frttal kevesebb, mint februárban. Valami 50 adóleírásat eszközöltek ezután. Jilly Viktor, mint aljegyző utoljára referálta, hogy 30 kivételes nőülési kérvény pártolólágg terjesztessék fel a honvédelmi miniszterhez, a többi jelentéseket aztán deponálták a főjegyzőnél, hisz úgy sincs bennök semmi különös, ezzel az ülés véget ért, a tagok egy része hazament, a másik része pedig fegyelmi válaszmágnnyá alakult és e címen ülésezett tovább.

— **(Szabadsághős halála.)** Radnich János volt 48-as tűzérkapitány, ki Vácznál, Isaszegnél s Branyiszkonál hőiesen harcolt, f. hó 8-án Dunaföldvárton meghalt. E szabadsághős a lezajlott harc után Amerikába költözött, hol huzamosabb ideig katonáskodott, majd visszatért s Székesfehérvárról ügyész, később bíró lett. Öreg napjait Dunaföldváron töltötte, hol hosszas betegség után tegnap megszűnt élni.

— **(A híres csontakó)** pórul járt, be fogják csukni. Szünder Andor pécsi szabó hasonnevű öt éves kis fia lábcsonttörést szenvedett s az apa a híres csontakót, Misángyi József pécsi kőművest hívta segítségül, ki addig addig babrált a kis gyermek lábával, míg ez belehalt. A kir. kuria nem respektálva Misángyi uram korábban szerzett csontakói érdemeit, amiért az orvosi tudományok titkaiba belekörtöködött: öt havi fogházbüntetésre ítélte. Az ítélet ma érkezett le a pécsi kir. törvényszékhez s így aligha fogja Misángyi uram a husvéti báránnyt jó kedélyvel elfogyasztani.

— **(Itt a tavasz!)** Jönnek a csicsérgő fecskék, de a fehér mellényben még aligha korán nem jöttek, mert tegnap és ma reggel oly hűvös volt, hogy bátran téli ruhát ölthetnének. A fecskékkel egy időben a „csúszli“ is használatba jött; ez a tavaszi sportja a vigkedélyű ifjúságnak. Kilövik a sörétet galamb és más madárra, aztán tudja isten melyik ablakot találják; különösen este felé, be-belönek egy utcába, s ha 5—6 ablakfiókot ezer darabra szór a jól föltett ólom, ez nem is valami ritkaság. Ajánljuk a rendőrség figyelmébe a nemes sport kedvelőit.

— **(Adakozás.)** A havi hegyi kereszt felállítására újabb adományok érkeztek. Löffler Lajos 50 kr, Trixler Aladár rendőrbiztos 1 frt.

— **(Műkedvelői előadást)** rendez f. hó 20-án a bonyhádi műkedvelői kör. Szinre kerül: „Egy szellemdus hölgy“ Bercik Árpádtól és „A Phrenolog“ Justustól. A tiszta jövedelem az „Önkéntes tűzoltó egylet“ javára fordítatik.

— **(A méter jubileuma.)** Az elmúlt vasárnap volt éppen száz éve, hogy a francia konvent a méter-rendszert törvényesítette; azóta e rendszert Európa összes államaiban elfogadták. Magyarországon 1871. évben fogadták el és 1876 óta határozott érvénnyel bír.

volt elég, azt nem tagadom, csak avval szerettem volna tisztába jönni, hogy melyikért fakgatnak majd most; legalább elkészülhettem volna valami talpra esett kifogással. Denikve is nem tudtam kiokoskodni semmit, a fejemben sötétség volt, olyan fekete, mint a suviksz.

Könyvemet összeszedve, ruhámat rendbehozva, hosszúra nyult ábrázattal lépkedtem a direktor ur lakása felé, erős fogadást téve, hogy bármit kérdeszen is, tagadni fogok, mint a berek.

Kopogtattam.

Szabad! hangzott belülről a direktor ur rás-polyos hangja.

Beléptem. Szemeim rögtön a direktor ur homlokára tapadtak s dobogó szívvvel kerestem rajta ama bizonyos redőt, mely szakértők véleménye szerint a vihar előjelét szokta képezni, s mely olyan félelmetes volt a magamfajta deákemberek előtt. De csodák-csodája, a direktor ur arca virított, mint a pünkösdi rózsák.

No itt nincs baj, gondoltam magamban.

„Hát mit csináltál, édes fiam?“ (1?)

„Tanultam, igazgató ur.“

„Mit?“

„Görög könyvnélkülit, kérem.“

„Ügy? No jól van, derék, szorgalmatos gyerek vagy. Iparkodjál, még ember lehet belőled“, szólt a direktor ur nyájas, leereszkedő hangon.

„Azért hivattalak most édes fiam, hogy megkérjelek egy kis szivességre. Tudod, máma estére tartom a nevem napját. Sok vendégeim lesznek, szeretnék nekik egy élvezetes estét szerezni. Öltözz fel tisztességesen, mosakodj, fésülködj meg és jöjj el

— **(A Duna)** vizállása, mint értesülünk, 686 cm.-re emelkedett. Mohácsnál az összes védgátakat megrongálta, s ha a gátat áttöri, úgy az egész vidék viz alá kerül. Sokkal nagyobb veszély fenyegeti Dunaszekcsőt, hol is a töltések annyira megrongálódtak, hogy minden órában várható a katasztrófa. A lakókat a folyton növekvő veszély éjjel-nappal ébren tartja.

— **(A husvéti bárány.)** A szentistváni plébános emberemlékezet óta szokott kapni így husvét táján a községtől egy husvéti báránnyt, azonkívül a község fuvaroztatta buzáját a malomba őrletés végett. A múlt évi bíró beállította a községi számadásba a bárány értékét 3 frttal, a fuvar díját pedig 6 frt 38 krral. A szentistváni bölcs kupaktanács nem fogadta el ezeket a tételeket, hanem meg kellett a bírónak a sajátjából fizetni. Erre aztán a bíró uram azt mondta, hogy ezentul nem ad báránnyt, a saját zsebének hátrányára, sem nem fuvaroztatja a plébános buzáját többé soha. A plébános felebbezett a közigazgatási bizottsághoz, de ez a község álláspontjára helyezkedett és így elmarad a husvéti bárány.

— **(Uj expressz vonat.)** A mai közigazgatási bizottsági ülést megelőző kaszinóban beszéltek a bizottsági tagok, hogy határozott ténynyé vált, hogy jövő hó 1-től kezdve Budapest és Fiume közt rendszeres expressz vonat fog közlekedni, mely Budapestről reggel 9 órakor indulna és még az nap este 7 órakor érkezne Fiumébe. Az új expressz vonaton csak első osztályu menetjegyek adatának ki. Ennek az expressz vonathoz összeköttetés lesz mindkét irányban Péccsel, mert Dombóvárról fel lehet majd szállani akár a budapesti, akár a fiumei irányban utazóknak.

— **(Az áradást várták.)** A nazarénusok bodolyai fiókja a múlt héten „fűrösztött“ be a gyülekezetükbe egy új „hívót“ a megáradt Karasicában. A jámbor váltig „hüppögött“ a hideg viztől, de mégis meg kellett „buknia“ háromszor a Karasica épen nem tiszta habjaiban. Utána a gyülekezetükben nagy áldomás volt. E fontos ténykedés ideje: esteli hét óra volt.

— **(Szolgabírák elhelyezése.)** Tudvalevőleg a miniszter jóváhagyta a közgyűlés ama határozatát, hogy tekintettel a megnagyobbodott munkakörre, Mohácsra egy újabb szolgabírói állás létesítessék. A tegnapi megyei közgyűlésen végben választások után a főispán ma következőleg intézkedett az ujonnan megválasztott szolgabírák elhelyezése tekintetében: Jilly Viktor megmarad a központi szolgabíroságnál, Forray Valér pedig Mohácsra megy; Rapun Aladár sásdi, Perczel Béla mohácsi szolgabírák pedig állomást cserélnek.

— **(Van már bérlő.)** Vége szakadt tehát a sok hirdetésnek, mert a harkányi fürdő régi bérlője, úgyszólván Blümel Ferencné még egy évig megmarad az eddigi feltételek mellett a fürdő bérlőjének. Persze, ha a tulajdonos idegenkedik mindenemű befektetésektől, úgy ne is várja, hogy valami nagyon törjék magukat a vállalkozók egy alaposan elhanyagolt fürdő bérlésért.

— **(Millió örökség.)** A múlt év május havában meghalt dr. Wimmer György, a belga király udvari orvosa, a ki több mint két millió frank-

hozám úgy 8 óra tájban és majd szavalni fogsz valamit a vendégeim előtt.

„Tudod e még a „Fülemilét.“

„Igenis, tudom.“

„Hát majd olvasgass át még egypárszor és estére elvárlak.“

„Alázatos szolgálja.“

„Szervusz fiu.“

Akkora teher esett le a szívemről, mikor kiléptem a szobából, mint egy malomkő. Megvallva az igazat, magam sem hittem volna, hogy ilyen könnyen szabadulok az oroszlan barlangjából.

Este pontban nyolc órakor ott voltam. — Együtt voltak már a vendégek s a vacsorát is végezték.

Az öreg számtantanár paragrafus forma bajszsza is lekonyulva állott már, a mi nála határozottan jó kedvet jelentett. Ott voltak a járásbíró kisasszonyok meg az ispán ur az ő bájos leányával Iluskával, a kiért minden harmadik deák kész lett volna magát kivégezni. Erről eszembe jut a szegény Kánya Pista esete, a ki a feletti bujában, hogy az Iluska forró szerelmét visszautasította, annyira elkeseredett, hogy megivott egy pint petrolumot, lenyelt másfélméter kötelet utána s a kötelnek szájából kinyuló végét meggyújtotta s elégett szerelmi bánatában, mint egy élő petrolum lámpa. — Ott volt a tisztelendő ur is, a ki már erősen citálgatott a khánai mennyegzőből s nem fogyott ki Nőe apánk dicséretéből, hogy elültette az legelső szőlőtöt.

„Ez az a fiu hölgyeim és uraim, a kit említettem“ szólt a direktor ur mikor a terembe léptünk.

„Hajtsd meg magad, s kezd el“ sugta fülembe.

Én úgy cselekedtem. Először egy kicsit hebeg-

nyi vagyonát Magyarországon élő szegénysorau rokonaira hagyományozta. A szerencsés örökösök azonban mindaddig nem kapták meg a vagyont, mert a végrendelet némely homályos pontja miatt a kincstár vitássá tette, hogy mekkora részre lehet igényük. A pör most eldőlt, még pedig az örökösök javára, úgy hogy az eddig földhöz ragadt szegény emberek néhány nap mulva milliomosok lesznek.

— **(Információ Szeless iránt.)** Pongrátz Béla hírlapíró, a kit Szelessel egyideűleg ítéltek el bizonyos számú hónapokra az „Olvasd“ című időszaki lap politizálása miatt, ez idő szerint sógoránál Nyárády Aladár dombóvári plébánosnál tartózkodik családjával együtt. Vasárnap, midőn az egész család a legnyugodtabban ebédelt, két darab csendőr jelent meg a bíró kíséretében a plébánián, a hol Pongrázt kihallgatás alá vették, hogy hol van Szeless. Persze a meglepetésében szólni is alig tudó Pongrátz semmi felvilágosítást nem adhatott, csak annyit mondott, hogy másutt aligha rejtőzhetik, mint a fővárosban.

— **(Testvérháboru)** Schulteis Henrik és Schulteis György lajvir pusztai lakosok, testvérekhez nem illő gyűlölettel viseltettek egymás iránt s ha csak tehették kárt és bosszúságot okoztak egymásnak. A napokban is Henrik levagdalta bátyja fájának az ő házára nyuló ágait, ezért azután az úg is haragos György feleségével együtt kapával és bottal megtámadták s midőn a köztük folyó testvérháboru az apa látta, közójük rohant, hogy őket szétválassza. A feldühödött György azonban nem csak öccsének fejét törte össze, hanem még a békitő szerepre vállalkozott öreg édes atyjának védő kezére is oly erős csapást mért, hogy az eltörött.

— **(Félreértette.)** Egyik cainos kis menyecske, ki még csak az elmúlt farsangon öltötte magára Hymen rózsaszínű uszályos toillejét, — férjcskéjével a Kossuth Lajos utcában sétálgat. Amint így sügva-bügva andalognak a hepe-hupás trotoáron, az asszonyka szeme megakad az egyik fűszeresbolt nyitva álló ajtajába kitett sajtárban vízben álló halvány-sárga színű, lepény alaku valamin s kíváncsian kérdi férjcskéjétől:

— Aranyoskám, mi ez?

— Stockfisch, még ezt sem tudod? — hangzik a válasz.

A kis menyecske elpirul a feleletre s karját férje karjából kibuzva szemlesütve duzzog:

— Ügy-e még ez ott hat héttel egyetlen drága bakfis voltam s most már stokfis vagyok? . .

A férj megszeppen, de aztán csakhamar nagyot kacag:

— Hahaha, hisz nem azt mondtam én, hogy te vagy a stokfis; hanem abban a sajtárban vízben uszó valamire mondtam. No mert hát az szárított tókehal volt édesem.

— No akkor megbocsátok, — dadog a kis menyecske, — hanem édes jó uracskám, máskor ne beszéljen ilyen kétértelmű szavakban!

— **(A segédtanító fizetése.)** Heffler Antal sokáig segédtanító volt Sznopek Ignác görögcsönyi tanító mellett. Javadalmazása évi 140 frt és teljes ellátás volt. Időközben Sznopek elhalálozván, az ő teendőit is Heffler látta el, fizetést azonban, bár a község hallgatag elismerte alkalmazását, nem kapott,

tem, az igaz, de aztán ment minden, mint a karika-csapás.

Mikor már a „Corpus Juris“-hoz értem, a hatás észrevehető volt. A magyar nyelv termetes professzora alatt leszakadt a szék a nagy nevetés miatt. A kis direktor ur is váltig hunyorgatott a tisztelendő ur felé, mintha mondta volna, hogy ugy-e én is tudok valamit produkálni. A tisztelendő ur bölintgatott a fejével, hogy azt hittem, hogy mindjárt lepottyán arról a vastag kálomista nyakáról.

Egy szó, mint száz, a siker teljes volt. Elannyira, hogy még az igazgató ur is olyan lelkesedésbe jött, — pedig ez nála rara avis — hogy mihelyt elvégeztem a „Fülemilét“, rögtön eleibém tett egy nagy tál diósretest.

„Egyél fiam, megérdemelted, derekasan viselted magad. Az ilyen gyereket szeretem én.“

Én sem vártam kétszeri kínálásra, mert a hasam épen nem fülemüle hangon figyelmeztetett olthatatlan vágyaira, hanem hozzáláttam derekasan a tálhoz s azon iparkodtam, hogy el ne rontsam másnapra a jó időt; az a babona forogván eszemben, hogy ha tisztára ki nem törlik a tálát, nem lesz másnap derült idő. S hogy még sem birkózhattam meg vele, az nem az én szűkkeblűségemen, hanem a tálnak rengeteg nagy voltán mulott.

Evés közben lopva pislogtam az Ilka kisasszonyra, az ispán ur leányára s néztem az arcán a hatást. Mert hogy megvalljam az igazat magam is szerelmes voltam fülig a szép Iluskába s nem is épen reménytelenül. Iluska mosolygott reám, mint a rózsabimbó. Én pedig boldog voltam, a mennyire csak egy szerelmes szívü deáktól telik.

Mikor már látta a direktor ur, hogy kifogytam

hanem e helyett az elhunyt tanító özvegye élvezte férje összes járandóságait, még a segédtanító után járó díjakat is. Az ügy sok teketória és kalandozás után végre a közigazgatási bizottság elé kerülve, ma döntött benne, és pedig olyformán, hogy Hefflert az özvegy tartozik kifizetni oly arányban és módon, a mint ez elhunyt férje által szerződött volt.

A kereskedelmi miniszter látogatása a fiumei Quarnero Brandy gyárbán. A keresk. miniszter Fiumében való tartózkodása alkalmával a múlt héten meglátogatta a deltán lévő faraktárak után a Pfau és társa cég gyártelepét. A bejáratnál a társtulajdonosok fogadták, mely alkalommal ifj. Pfau I. rövid beszéddel üdvözölte a magas látogatót, ki legelőször a kazánt tekintette meg, melyben a Quarnero készítményt tiszta borból párolták, mit meg is izlett a miniszter. Ezután a finomítóba vezették, hol összehasonlították a finomított készítményt a még nyers anyaggal, mely alkalommal úgy ő, mint kísérete teljes elismerését fejezte ki.

Innét a raktár helyiségbe ment a miniszter s végül a szállító-osztályba, hol a munkások nagy tömege töltögetéssel, dugaszolással, kupakolással és adjusztálással foglalkozott megfelelő igen ügyesen szerkesztett gépek segítségével.

A miniszter nagy érdeklődéssel szemlélte mind ezeket, s nagyon tetszett neki a most fölaltalt palackzáró készülék, melynek segítségével légmentesen elzárhatjuk a palackokat s emellett díszíti egy a háztartásban, mint a buffetben az állványt.

Mintegy 3/4 órai időzés után következő szavakkal bucsuzott el a miniszter: „Nagyon meg vagyok elégedve. Telepük igen szép s rám nézve igen tanulságos volt e látogatás. Kívánom, hogy azon szellem, melylyel vállalatát fejleszté, kellő eredményre vezesse, s hogy gyártmányuk a hazai ipar becsületére vállalják.“ Ezen szavak után ifj. Pfau megköszönte a magas látogatót s biztosította a minisztert, miszerint a cég úgy mint eddig is, mindig arra törekszik, miszerint a hazai ipar ezen ágát azon niveau-ra fejleszesse, hogy a külföldi importot ezen cikkben fölszögessé tegye.

Művészet, irodalom.

Magyar Lányok. Alig van ma már művelt fiatal leány, ki ne olvassa a Magyar Lányok-at, ki szeretettel, ragaszkodással nem viselkednek az ő lapja iránt. Tutsek Anna, a szerkesztő és munkatársai rövid egynegyed év alatt meghódították a fiatal leányvilágot. Végre nekik is van, mit olvasni, érdekes szép változatos és izléeses — de minden tekintetben magyar. Az e heti szám közleményeket ad: Jókai, Gárdonyi, Ábrányiné, Kemechej, Tábori, Gaál Mózes stb. A képek mind szépek, izléesesek. Mutatványszámot ingyen küld a Magyar Lányok kiadóhivatala, Budapest, (Andrássy-ut 10.)

Sz. Péter esernyője ez a címe annak a hosszabb elbeszélő munkának, melyet Mikszáth Kálmán írt és amelyet most ad közre a Herceg Ferenc „Uj Idők“ című képes hetilapja. Nevezetes előnye ez új vállalatnak, hogy egyszerre több nagyobb elbeszélés, eredeti regény folyik benne — most is

a szuszából, még egy pohár bort is adott, hogy el ne rontsam a gyomromat. Aztán utnak bocsátott. Én meg voltam teljesen elégedve estémmel. Hát még mikor az előszobában belenyult az igazgató ur a zsebébe s elővette tárcáját, akkor dobogott ám fel igazán a szívem.

Nini, még pénzt is ad az öreg, szóltam magamban;

„Megállj fiam! meg akarlak még jutalmazni sziveségéért“ szólt az öreg s félhomályban a markomba nyomott egy jó nagy pénzdarabot.

„Aztán el ne tékozzoljad ám, hanem hasznosra költsed“ tette még utánna atyai hangon.

Csak úgy repültem hazafelé, s már előre számítottam, hogy mennyi boldog órát szerzek én magamnak a direktor urtól kapott ezüst forintson.

Hanem mikor haza értem a hetedik égből potyantom le, mert a mint a lámpánál megvizsgáltam az ajándékot, álmélkodva láttam, hogy az uton átváltozott az ezüst forintos réz négykrajcárosra.

No de seba, vigasztaltam magamat, annál több volt az erkölcsi haszon.

De az már sehogy sem fért a fejembe, hogy miért mondta a direktor ur a négykrajcárosra, hogy rosszra ne költsem. — Ezt még most sem tudom. Ez titok maradt mindvégig. Elvitte az öreg ur magával a sirba.

Deakkörökben azonban még mai nap is emlegetik, mint a fehér hollót, a fősvény direktor urnak irányomban tanusított hallatlan bőkezűségét.

Bartha Kálmán.

egyszerre három — mégis friss és aktuális is, sok önálló cikkelye, számos pompás illusztrációja által. A most megjelent számban is befejezett dolgozatokat irtak: maga a szerkesztő, Herceg Ferenc, Kendi Géza, Endrődy Sándor, Pósa Lajos, Szomaházy István, Tábori Róbert. A kisebb-nagyobb képek száma: harminc. Az „Uj Idők“ előre jelzi terjedelmes és színes husvét számát. Szívesen küld ingyenes mutatványszámot, aki ilyet kér az „Uj Idők“ kiadóhivatalától (Andrássy-ut 10. sz. a.)

A Fővárosi Lapok „Farsangi Emléke“. Rendkívül érdekes és minden tekintetben eredeti könyv hagyta el ily címen néhány héttel ezelőtt a sajtót. Az elmúlt farsang történetét éneklimeg ez a díszesen illusztrált kötet prózában és versben; gazdag szépirodalmi tartalmán kívül pedig közli mindazoknak a hölgyeknek névsorát, akik az idén báloltak. Tudtunkkal ilyen zsánerű könyv a magyar literatúrában még nem jelent, s csak a legnagyobb elismeréssel nyilatkozhatunk egy tartalmáról, mint kiállításáról. A könyv első 6 iver tele van a legelső magyar balletisták dolgozataival, amelyek valami farsangi thémát ölelnek fel, s ugyanitt jelenik meg a „Fővárosi Lapok“ táncrendje, mely annak idején méltán keltett mindenféle feltűnést. Minden dicsérő szó helyett felsoroljuk itt a kötet szépirodalmi részének tartalmát, mely a következő: Az első bál, Vertesy Arnold, Báiban, Szabó Sándor, A jövőnk embere, Szomaházy István, A rendező sorsa, Sziklay János. Hódítás, Prém József. Színek változása, Bede Jób. Kár volt! Zempléni Árpád. A Fővárosi Lapok táncrendje. Csárdás, Agai Adolf. Tipegő, Endrődy Sándor. I. Négyes, Porzolt Kálmán. Keringő, Makai Emil. Mazúrka, Lipcsey Ádám. II. Négyes, Vertesy Gyula. Szünóra, Abonyi Árpád. Csárdás, Atzél Endre. Keringő, Adorján Sándor. III. Négyes, Buday László. Polka, Palágyi Lajos. Cotillon, Hevesi József. Menuet, Molnár Géza. IV. Négyes, Julius. A könyvből körülbelül tíz iver foglal el a fővárosi és vidéki mulatságok többé-kevésbé bő regisztrálása, melyet a bálban jelenvolt hölgyek gazdag névsora fejez be. A Fővárosi Lapok „Farsangi Emléke“, melyet Porzolt Kálmán szerkesztett s az Athenaeum részvénytársaság adott ki, bizonyára kellemes emléket fog felidézni mindazokban, akik az elmúlt farsang mulatságaiban résztvettek. A kötet, amelyet a Fővárosi Lapok előfizetői ajándéku kapnak meg, két forintért megvásárolható minden könyvkereskedésben.

TÁVIRATOK.

— **A tapolczai mandátum.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tapolczáról jelentik, hogy Kossuth Ferenc kortesei a kerület 58 községét bejárták és mindenütt nagy lelkesedéssel fogadták őket. A zsidóság Kossuth pártján van Hertelendy Ferenc kormánypárti kortes antiszemita beszéde miatt. Az államtitkár képviselője-

lött, a főispán, Bertalan piarista jószágigazgató, Szájbely és Besseney orsz. képviselők, hogy a csorbát kiköszörüljék, testületileg elmentek Singer Bertalan főrabbihoz, bocsánatot kértek tőle, sajnálatukat fejezték ki az incidens fölött s kérték, hogy vesse latba tekintélyét, hogy hívei a kormány jelöltjére szavazzanak. A főrabbi a falon függő Kossuth Lajos arcképére mutatott és sajnálatát fejezte ki, hogy az urak kérését nem teljesítheti, mert papi hivatását és állását semmiféle pártérdek előmozdítására fel nem használja; ő maga pedig a független Magyarország híve és így Kossuthra fog szavazni. Másnap Kossuth Ferenc és Lakatos képviselő személyesen tisztelegtek a rabbinál, megköszönték, hogy nem engedte a választás politikai célokra felhasználatni. Ilyen eszközökkel csak a felekezeti békét hazudozva hirdető kormánypárt harcol.

— **Pestmegye alispánja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pestmegye mai közgyűlésén Benicky Lajost alispánná megválasztották.

— **Változások a diplomáciai karban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Beavatott bécsi körökben állítják, hogy az osztrák magyar diplomáciai karban nagyobb mérvű személyváltozások várhatók, még pedig leginkább a nagykövetségi és követeségi állásokon.

— **A bolgár miniszterelnök Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Stoilov bolgár miniszterelnök ma reggel Bécsbe érkezett.

— **Uj gőzös vízrebocsátása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztrák Lloyd társaság „Hababurg“ nevű új gőzöst ma bocsátották vízre Károly István főherceg és Mária Terézia főhercegnő és nagy közönség jelenlétében. A főhercegnő viselte a keresztanyai tisztet.

A budapesti áru- és értéktöze hivatalos árjegyzése.

— Április 9-én. —

Buza kőszáru	7.08	Magy. nyereleménysoraj.	162.25
„ tavaszra	6.91	Tiszasszabályozási kölc.	152.50
„ őszre	7.02	Oszt papírjáradék	102.—
Rozs	5.85	„ arany	123.50
Arpa	6.40	„ korona	101.—
Kukoricza	6.75	1864-iki sorsjegy	199.95
Zab	6.58	Magy. vörös ker. sorsj.	11.58
Káp. repce	10.55	Osztrák	17.50
Magy. aranyjáradék	123.55	Olasz	12.50
„ kotonajáradék	98.25	Bazilika-sorsjegy	8.25
Regálé-kötvény	101.—	Jószív-sorsjegy	2.90

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

ZONGORA RAKTÁR

és

kölcsönző

INTÉZET

THIERFELDER A. BÉCS

VIII. Burggasse 71.

Legnagyobb raktár zongora és harmóniákban.
Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díjak.

Bécs és a vidék részére

ENGEL LAJOS UTÓDA**(BLANCZ JÓZSEF)**

könyv-, papír-, zenemű-, író- és rajzszer-kereskedése

Pécsett, Király-utca 4. az arany hajó szállodával szemben.

ALKALMI AJÁNDÉKOK.

A HUSVÉTI ÜNNEPEKRE

IMAKÖNYVEK

u. m.:

Isten az én reményem

Ajtatosság gyöngyei

Isten a valódi szeretet

Uj rózsafüzér

Ártatlanok tohászzkodása

Az élet kenyere

Mária a jó anya

Égi manna

Hajadonok őraugyala

Tárkányi Vezérsillag

Albach Szent hangzatok,

valamint még többféle szöveggel bőrkötésben, esontkötésben és Ivory vagy Celluloid kötésben.

Dús választék levélpapirokban egyszerűtől a legfinomabb minőségig dobozokban vagy anélkül. Emlékkönyvek, bélyeg albumok, festékdobozok, zsebkések, tentatar-tók, írószerek és jegyzőkönyvek

olcsó árakon kaphatók

ENGEL LAJOS UTÓDA

papirkereskedésében Pécsett, Király-utca 4. az arany hajó szállodával szemben.

Rosenzweig B. és Társa

villamos műszaki gyár nagyban-kiosnyben.

(Budapest VIII., József-körút 30-32.)

Ajánlják magukat házi távirdek, telefonok, vil-lámháritók, valamint villamos világítás berendezését a legmérsékeltebb árak és több évi kezesség mellett.

Ugyszintén eladása és szétküldése az összes elektro-technikai cikkeknek legolcsóbb gyári árakon. Mindennemű javítások elfogadtnak.

Költségvetés és árjegyzék ingyen és bérmentve.

Monogramm-himzések

a legszebb kivitelben jutányos áron elvállaltatnak. — Bővebbet a kiadóhivatalban.

Üzlet-megnyitás.Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy Pécsett, király-utca, Bazár épület udvari helyiségében a gazdák tejsarnoka szomszédságában**ZENTLER-féle**cs. és kir. szab. udvari férfi- és gyermekruha gyár pécsi raktára
cég alatt**kész férfi- és gyermekruha üzletet**

nyitottam.

Nagy választéku raktárt tartok legdivatosabb kiállítású kész férfi és gyermek ruhákban rendkívül olcsó árakon. Mérték szerint megrendeléseket elfogadok és azt legrövidebb idő alatt pontosan eszközölöm. Minél számosabb látogatást kér

tisztelettel

SCHMITZ SOMA.

a Zentler-féle cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyár pécsi üzletvezetője.